

איכתביק לציפי

הבה נגילה! / יחידו נחוש, נבין נתפעם ונאהב / כל יום מהתחלה.
הוא רווק בן 26, שאינו אוהב למנות את מעלותיו ומיגרעותיו, מילכד זה שהוא נאה. הוא רק לא ציין אם זאת מעלה או מגרעת.

„הדברים הפיזיים“
משוחררת-צה"ל טרייה היא (8/93), ה-אוהבת שינויים ו, דברים לא-רגילים. היא

מי להחליף מילה או להסתכל יחד בחלון-נות-הראווה, או לשחות לפעמים כוס-קפה יחד. אני גרה במרחק 15 דקות נסיעה מתל-אביב. הייתי רוצה להכיר אשה במ-צבי. כלומר: נשואה + 3, בגיל עד 45 ועוד שנה לא תזיק. רצוי שתהיה עדינה, לא סנובית, מקפידה על מראה ולבושה, ולמען הקונצפציה — ללא סטיות. אהיה מזכנה להקשיב לה עד קצה גבול השמיעה. תמורת זאת היא תצטרך להקשיב גם לי מדי-פעם.
אם משום מה לא תקבלי תשובות, יקי-

- חושי-הגמור מפותח.
- נטייה מוסיקאלית.

מזתר לציין שלדעת כותב המכתב (4/93), גם הוא נושא, בין השאר, את התכונות הנ"ל.

נשמע לי כמו השתתפות במיכרו. התפ-לאתי רק שהוא לא ציין בסוף: אין התחייבות לקבל את ההצעה הזולה ביותר.

סמל ביישן

עוד חייל, כדי שיהיה לפחות מיבחר. הפעם עם כתובת. (5/93) הוא, לשם שינוי, חייל ביישן. מעניין אם החיילים במחלקתו (הוא סמל בדרגתו) סבורים כמוהו. בן 20, אהב ספורט ובילויים, אבל עוסק גם ב-ברים רציניים, מבלי לפרט. בוגר-תיכון המתכוון להמשיך הלאה בלימודים. הוא מעוניין להתכתב בעיקר עם בנות מאיוור באר-שבע (אולי זה יעזור לי להתגבר על המשברים הפוקדים אותי לאחרונה בצבא.) הוא ביקש ממני אישית, לא „לרדת עלי“, מאתר שהוא רגיש ופגיע. אם אעשה זאת, הוא מבטיח, ימדוד לכן באותה מידה.
אז מה אני לא עושה בשבילכן?

ידידה — בלי סטיות

(6/93) היא אשה נשואה שהשאירה את שנת ה-40 מאחוריה, ואם לילדים מבוג-רים הנמצאים עדיין בבית. אם היא פנתה למדור זה, הרי זה למטרה שונה ממה שאתם חושבים.

„אין את נפשי להתעניי“, היא מגלה לי. „אני צעירה מאוד ברוחי, מצליחה לנהל משק-בית מסודר ולהקפיד על לבושי ועל מראי התיצוני. ודאי תשאלני, אם כן, מה רצוני?“

אני שואלת, והיא עונה: „כיוון שבחברה שלנו ישנן במיקרה רק עקרות-בית טיפו-סיות, אשר לצערי גם ניראות כך, אין עם

אוגרת החום

מילחמה עזה התנהלה בנפש של (1/93), בינה לבין המדור שלי. להיעזר בו או לוותר על העזרה? ! זה שהיא כאן, מגלה מי ביצח.

היא מעידה על עצמה, בשם אחרים כמו-בן, שהיא נאה, נחמדה וגם פיקתית. „לפני כשנה אהבתי את החיים היפים. עקב אסון שאירע לחברי-לשעבר כתוצאה ממחלה מסוכנת, הפכתי צעירה שבורה והסתגרתי בדלת אמות חדרי. רק אחרי הרצאות והמצרות מחברותי, השתכנעתי לצאת מ-הקליפה שעטיתי סביבי ולנסות למצוא את האדם המתאים שישיח ממני את כל הסבל שהיה מנת-חלקי עד כה. אני רוצה למצוא אדם כזה שאוכל לפתוח עימו דף חדש בחיי, ולהעניק לו את כל החום שהצ-טבר בקירבי בשנה הזו.“

מלאו לה 20 שנה.

מטבע לרולטה

„לתת צ'אנס לעצמי, / לתת הודמנות לאותה גימנוזסטית מהאוטובוס, / לחשוב שיש סיכוי עם זו שלקחה כתובת לא נכונה. / גם אני זורק מטבע לרולטה / תנו לה להסתובב תופשי! / באיזה מיספר זכיתי?“

ב-(2/93). הוא חתם בשם: חייל בן 20, ומרוב התלהבות שכח לכתוב את הכתובת. מהר ושלה אותה חביבי, כדי שיהיה לאן לשגר את המיכתבים שיגיעו אליך.

כמו מיכרו

„סטודנט בן 23 ישמח מאד להכיר כל מי שסבורה שהיא נושאת את התכונות הבאות, שהן חשובות לה-עצמה בבחירת ידידיה:
● רמת-אינטליגנציה גבוהה, פיקחות, שנינות.“

מיכתב פרס

ללדת - למען המולדת!

זה מסוג המיכתבים העצובים שעושים לי עור-ברווז, וגורמים לי לעצום את העיניים ולהתמלל שהפעם זה יצליח. (3/93) היא אלמנת-מילחמה. מילחמת יום-הכיפורים. בת 26 + 1. בעלה היה סגן-אלוף בצבא-הקבע. „אומרים עלי“, היא כותבת, „שאני יפה ונחמדה. אני חושבת שאני סתם חתיכה רזה, עליזה ושובבה (כמו ילדה קטנה) והעיקר — אוהבת את החיים. במיקצועי אני מורה, וזה לשם מימון לימודי באוניברסיטה. אחרי שנתיים של חיפושים והר-פתקות אי-רקף הגעתי למסקנה, שעלי שוב לקשור את חיי עם קצין בצח"ל, רצוי בשירות קבע ובשירות קרבי. כן, אני מוכנה שוב להסתכן. „אני מבטיחה בית חם ולב שמוכן לאהוב שוב את המתאים (ואף ללדת ילדים למען המולדת). הגיל הרצוי לי הוא שלושים + מינימום. המכסימום לא מפיח.“ מחזיקה לה אצבעות.

מיכתב-פרס השבוע, ובכל שבוע, מזכה את שולחו בפרס — מוצרי איפור ויפוי מתוצרת חברת הדס, בשווי של 200 ל"י.

חושבת שאם ימצא מישהו בין הקוראים שהוא, אינטליגנט, חכם במיוחד, מתקדם ומבין-עניין, היכול להעניק עוד מיספר דברים מילכד, הדברים הפיסיים, ושגילו (לא-ידווקא הכרוניולוגי) נע בסביבות 30, הוא ימצא עניין גם בה. היא מבטיחה שאינה מאכזבת לפחות לגבי דרישותיה. איך אמר ברילב: „מהר, חזק ובאופן אלגאנטי!“

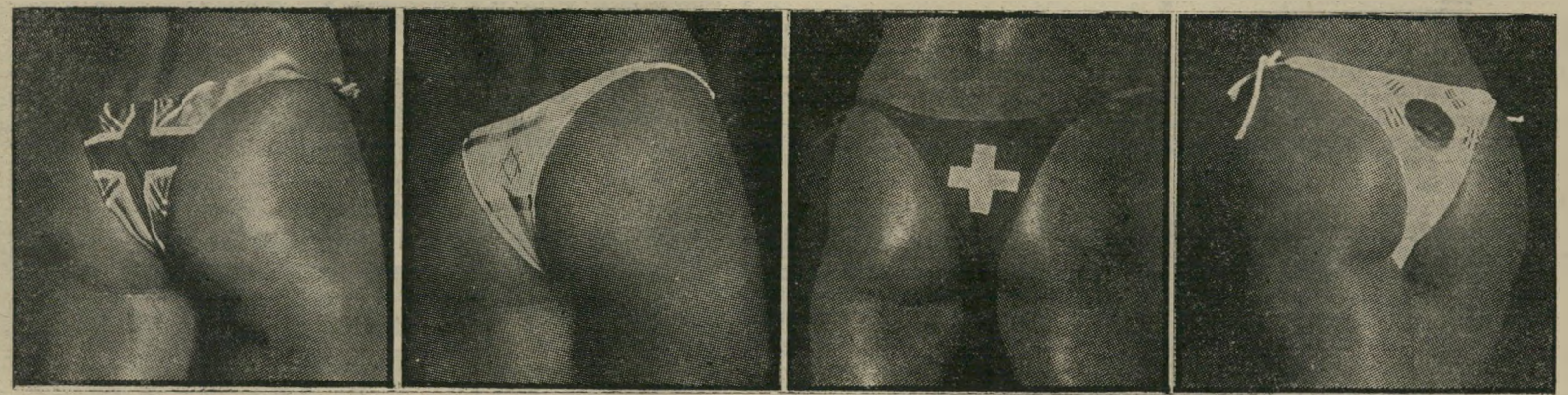
רתי, אל יאוש. אנתנו כאן מוכנים להקי-שיב לך. שתפי אותנו במה שמעיק עליך, ואולי זה יגיע בסוף גם לכוס-קפה.

קריאת דודים

„את קריאת-הדודים שלי אני שולח, הוא, יצור מקסים, אותך אני מחפש!“
זה אולי לא חרוז, אבל זאת אמת, כמו בבדיחה המפורסמת. (7/93) מחפש „את נפשך הסוערת כי לא תדע מגוון / את סקרנותך כי לא תדע שובעה / את אמונתך שעדיין מנסה לפרוח / למרות כל הדיס-הרמוניה.“

אם את רוצה עוד חרוזים מסוג זה, יש! ,אם יש את נפשך גם לשמוח, יתדו

מצא את ההבדלים

גויה, וגילה לי שזאת בסך-הכל האופנה החדשה: ללבוש טאנאגות (חוטיני) עשויות מדיגלי-הלאוס. ואם בריו ובסאופאלו יש כבר חתיכות שהולכות עם טאנאגות בכחול-לבן עם מגני-דוד, אני לא רואה שום סיבה שבעונת-הרחצה הבאה, אלה לא יהיו בינדיהים הלאומיים של בנות-ישראל. רק תארו לעצמכם אותן מטיילות איתם על שפת-הים, ומעלות לחבר'ה את המוראל ואת הגאווה הלאומית הנודעת.

הדס תכשירי יופי ואיפור adas